

ligt, at vi her i Danmark have en Kommune med kun 10 Familier, men det er virkelig Tilfældet. Det er en Kommune, som har alle de samme Rettigheder og Pligter som enhver anden Kommune, som sender sin Valgmand til Landssthingsvalget o. s. v. Denne Kommune ville de Herrer kunne indse, er kommen i en høist sørgelig økonomisk Tilstand, idet den fra tidligere Tid har endel Fattige, hvorfor Fattigbyrden er temmelig stor, og det har givet sig et klart Udtryk i den sidste Tid derved, at Sogneraadet har negtet at lægge Vigningen for iaar, saaledes at endog saa Amtsraadet har været nødt til under en daglig Mulkt at fremtvinge det. Sogneraadet har erklæret, at det kan ikke nytte at lægge Vigningen, thi de have ikke Andre end Stateus 8 Lodsjer og Cieren. Heldigvis findes der en Skyldsatning af $2\frac{1}{2}$ Skp. Hartkorn paa Holmene, hvorved Cieren faar sin Part af Udgifterne. Dette Sogneraad har andraget om at faae denne Kommune hevet, og jeg haaber, at de Herrer ville indse, at kan der gjøres Noget for at have en saadan abnorm Kommune, vil det være heldigt at faae det gjort. Det er ogsaa høist beehnderligt at have en Kommune, hvor der kun bor 10 Familier. Jeg skal altsaa meget henstille til de høitæredede Ministre at lade denne Sag undersøge, og saafremt de finde Regnestykket rigtig, da maaste aldeles at opgive at bygge disse Lodsbygninger for iaar og at udsætte Sagen, indtil man muligvis kan tænke sig, at Rigsdagen vil give en Bevilling til Efteraaret til Indkjøb af disse Holme.

Marineministeren (K a v n): I Anledning af de Bemærkninger, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen), skal jeg ganske kort bemærke, at jeg ikke nærer nogen Tvivl om Berettigelsen af en Expropriation som denne. Naar Derne Hirtsholmene ere Fyrstation og Lodsstation, er det nødvendigt, at der maa være og ogsaa kunne bygges Lods-huse, og altsaa forsaavidt man ikke ved mindelig Overenskomst kan faae Grunden til dem, maa Almenvellet kræve, at der kan tilstedes Expropriation for at tilvejebringe den fornødne Grund til saadanne Lods-huse. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem har overset ogsaa den Bemærkning i Lovforslaget,

at Expropriationen kun skal finde Sted, forsaavidt mindelig Overenskomst med Cierne ikke opnaas. Jeg haaber ganske sikkert, vi skulle naae til en mindelig Overenskomst; der er ikke i de Forhandlinger, som det ærede Medlem omtalte, fremkommet Noget, som tyder paa, at vi ikke skulde naae en saadan mindelig Overenskomst. Som Sagen nu foreligger, mener Marineministeriet vel ikke at kunne gaa ganske ind paa de Betingelser, der stilles, men yderligere Forhandlinger kunne bringe os nærmere sammen og, som jeg haaber, bringe os til Overenskomst. Jeg skal nu blot gjøre en Bemærkning med Hensyn til en Ting, angaaende hvilken jeg har en anden Opfattelse af de faktiskste Forhold end det ærede Medlem; det er nemlig om Pladsen, hvor Fyrtaarnet staar. Efter de Aktstykker, jeg har set, er Sagen ikke den, at Fyrtaarnet staar paa Cierens Grund, og at der maa være Leie af Grunden. Sagen er den, at denne Grund er exproprieret, men de daværende Cierinder foretrak, istedetfor at faae en Sum een Gang for alle udbetalt, at faae en vis Grundrente betalt fremdeles. Det er jo i og for sig mindre magtpaaliggende, men jeg paastaar, at efter de Aktstykker, jeg har set, er det Statens Grund, hvor Fyrtaarnet staar, og jeg ser derfor heller ikke nogen særlig Ulempe ved, at Staten nu faar den større. Jeg gjentager dette, at det er her som i alle Tilfælde, hvor Expropriationslove fremlægges, at de anvendes kun, forsaavidt mindelig Overenskomst ikke opnaas, og det er jo absolut nødvendigt at faae Grund, idet der er bevilget Penge til Bygning af nye Lods-huse. Der kan ikke være Tale om at komme tilbage til den gamle Udvei fremdeles at leie de faldesærdige Huse, hvor Cieren egentlig har Ret til at sætte Lodsferne ud, hvad Dag det skal være, thi de kunne ikke opfylde den Forpligtelse, som de ere gaaede ind paa, nemlig at holde Husene i en brugbar Stand. Naar jeg nu sagde, at Penge til Lodsboliger vare bevilgede, er det jo ikke ganske Tilfældet endnu; men de ere nu i ethvert Tilfælde bevilgede ved alle tre Behandlinger her i Folkethinget, og der vil altsaa, forsaavidt Tinantsloven ikke bliver forandret, blive bevilget Penge til dem, og i saa Tilfælde er det nødvendigt at faae Grunden. Skulde vi saa ikke kunne komme